

[Udenrigsministeren.]

stadig nøje følger udviklingen, og at det også indgår i de bemærkninger, som jeg har lejlighed til at udveksle med repræsentanter for de lande, det er hensigten jeg skal besøge som led i bestræbelserne for at forberede de videre markedsforhandlinger.

Det ærede medlem hr. Poul Møller spurgte mig, om jeg havde nye oplysninger at give med hensyn til Castros reaktion over for den ordning, om jeg så må sige, som USA og Sovjetunionen var blevet enige om. Hertil kan jeg sige, at jeg har ikke yderligere oplysninger end dem, der allerede er bekendt gennem dagspressen, og at det heller ikke er muligt på nuværende tidspunkt at forudse, hvorledes udviklingen kan blive, hvis Castro viser en særlig stejl holdning.

Til det ærede medlems bemærkning om Kina vil jeg gerne sige, at jeg synes, det ærede medlem har helt ret i, at et af argumenterne for, at vi bør stemme, som vi har gjort, for Peking-Kinas repræsentation i FN, er, at man ikke kan forestille sig realistiske nedrustningsforhandlinger, hvis ikke den eventuelle nedrustningstraktat, der bliver resultatet heraf, ikke også er bindende for verdens største stat.

Endelig vil jeg gerne til det ærede medlems bemærkninger om stillingen til atombevæbningen i Danmark give udtryk for min glæde over den klare og tydelige udtalelse, det ærede medlem kom med.

Til det ærede medlem hr. Aksel Larsens betragtninger vil jeg også gerne have lov til at gøre nogle enkelte bemærkninger. Det ærede medlem gjorde sig efter min opfattelse skyldig i selv at overtræde det digterord, som det ærede medlem i øvrigt hyldede. Det ærede medlem, forstod jeg, hyldede digterens ord: jeg anklager alle dem, der ikke ser den anden halvdel. Men det ærede medlem sagde om spørgsmålet karantænen, som USA havde etableret over for Cuba, hvis jeg må have lov til at citere fra det ærede medlems tale:

„...hvad man kaldte karantænen, altså den regulære luft- og sømilitære blokade af Cuba, der efterfulgtes af et varsel om eventuel bombing“ o. s. v. o. s. v.

Det ærede medlem ved udmærket godt, at dette ikke er rigtigt. Hvorfor vil det ærede medlem dog prøve på at give offentligheden forestilling om, at der var tale om en regu-

lær luft- og sømilitær blokade af Cuba, når det ærede medlem ved, at der ikke blev foretaget indgreb over for nogen som helst anden form for varetransport til Cuba end den, der bestod af de offensive våben, som det ærede medlem selv erkender at det var forståeligt at USA måtte forlange fjernet fra Cuba? Hvorfor vil det ærede medlem så tale om regulær luft- og sømilitær blokade, som netop omfatter øvrige varegrupper? Jeg synes ikke, det svarer helt til den i øvrigt beherskede tone, det ærede medlem havde i sit indlæg.

Det ærede medlem spurgte dernæst, hvorfor USA's regering ikke først henvendte sig til sikkerhedsrådet med sin klage og lod sagen behandle dér. Nu er det ikke min sag at besvare, hvad der kan have bevæget den amerikanske regering til de handlinger, den foretog, men i min redegørelse nævnte jeg — og det synspunkt kunne det ærede medlem jo passende være gået ind på — at i hvert fald viste den behandling, sagen fik i sikkerhedsrådet, at det var forståeligt, at den amerikanske regering, hvis den ønskede at have en effekt i sin handling, måtte handle straks. Hvis sagen først skulle have været forelagt i sikkerhedsrådet, kan ingen vide, hvor længe det ville være lykkedes at trække behandlingen ud, og så kunne den effekt, som hensigten med karantænen havde, i mellemtiden være gået tabt.

Det ærede medlem kom dernæst med en henstilling til regeringen og til mig om, at regeringen skulle benytte sin indflydelse til at påvirke stormagterne således, at en ordning på Cuba ikke træffes uden om dette land. Jeg vil dertil sige, at vi naturligvis over for Cuba som over for et hvilket som helst andet land hævder det samme standpunkt — det gælder Berlin, det gælder Ungarn, det gælder et hvilket som helst andet land — som er, i hvert fald i princippet, folkenes selvbestemmelsesret, og vi agter også i overensstemmelse hermed at deltage i debatterne omkring Cuba.

Når det ærede medlem dernæst går ind i en diskussion om, hvorvidt Danmark besidder nogen indflydelse, så interesserer det mig at bemærke det ærede medlems tankegang, for ikke alene siger det ærede medlem, at vi besidder en sådan indflydelse igennem FN, især hvis vi lægger vor indflydelse sammen med de andre små landes, og heri kan